

		
MAANDBLAD VAN DE NEDERL. VEREENIGING VAN VETPLANTENVERZAMELAARS OPGERICHT 16 JUNI 1919 - GOEDGEKEURD BIJ KONINKL. BESLUIT VAN 15 SEPT. 1927		
Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan: G. D. DUURSMA, Achter de Hoven 114 bis, LEEUWARDEN.	Redactie: G. D. DUURSMA. Prof. A. M. SPRENGER. Girorekening No. 133550 - ROTTERDAM.	Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat Adres: Mej. M. C. KARSTEN, TERBORG.
Hoofdbestuur: CHR. DE RINGH, <i>Voorzitter</i> , Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. M. C. KARSTEN, <i>Secretaresse</i> , Terborg; J. M. VAN DEN HOUTEN, <i>Penningmeester</i> , Rotterdam, Mathenesserlaan 364; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; Prof. A. M. SPRENGER, Wageningen, Hoogstraat 4.		

IN MEMORIAM.

C. A. MAASS.

Gaarne voldoen wij aan het verzoek van Mej. Karsten om in vervolg op haar bericht in ons Aprilnummer een korte levensbeschrijving van den heer C. A. Maass te geven. Te meer, daar wij, in 1924 door den heer De Laet met den heer Maass in kennis gebracht, later nog al eens hebben gecorrespondeerd. Wanneer het de succulenten betrof, dan deed de heer Maass zich kennen als een nauwkeurig waarnemer. Van daar ook, dat hij zoo graag bij den heer De Laet

vertoefde, om in diens uitgebreide collecties naar iets nieuws te snuffelen. En dat dit soms tot verrassende uitkomsten leidde, bewijst wel het artikel over *Opuntia crinifera* in het April- en Meinummer van den loopenden jaargang opgenomen.

Wanneer de Heer Maass een plant ging determineeren, dan behoefde niemand meer aan de juistheid der soort te twijfelen. In de laatste jaren hadden de *Mesembrianthemums* zijn bijzondere belangstelling en om met den grooten kenner dezer planten, N. E.

Brown van gedachten te kunnen wisselen, zag hij er niet tegen op nog in zijn 68^e levensjaar grondig Engelsch te leeren!

Succulenta heeft hij steeds met belangstelling gelezen, het was hem een vreugde, te weten hoe telken jare onze vereeniging meer ging groeien en bloeien. Belangrijke artikels zijn van zijn hand in „Succulenta” verschenen. In jaargang 1925 over „Aanbevelenswaardige Mesembrianthemums” en „Over nieuwe en reeds vroeger ingevoerde Euphorbia's”; in jaargang 1926 over „Zeldzame Mesembrianthemums”; in jaargang 1927 over Zeldzame Crasulaceae en in den loopenden jaargang over „Opuntia crinifera”.

Het leven van den heer Maass is er het bewijs voor geweest hoe het niet altijd menschen der wetenschap behoeven te zijn die de wetenschap dienen en groote diensten bewijzen. Op 17 Juli 1859 te Tangermünde in de Altmark geboren, bezocht hij van 1865 tot '73 de gewone lagere school en kwam dan bij den dienst der posterijen, bij de spoorwegen. Zoo voerde zijn ambt hem van de eene plaats naar de andere en op tusschenstations werd de vrije tijd benut voor natuurstudie en het bezoeken van botanische instellingen en verzamelingen van andere Cactusliefhebbers.

Op 7 Maart 1929 stierf de gemoedelijke succulentkenner, nadat zijn echtgenoot hem veertien dagen eerder in den dood was voorgegaan.

Zijn naam leeft voort in de mooie Echinocactus Maassii Heese.

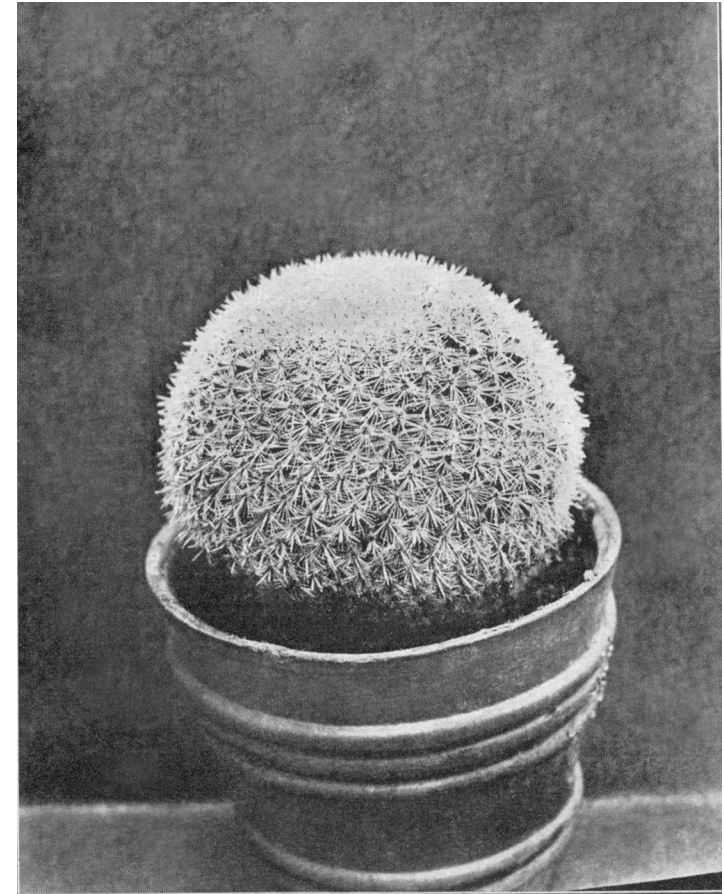
G. D. D.

MAMILLARIA KLISSINGIANA BÖD.

Door haar mooien regelmatigen vorm en gemakkelijken groei is Mamillaria Klissingiana Böd. een van de meest waardevolle nieuwigheden. Deze Mamillaria werd in 1925 door den heer H. Baum op de zonnige kalkhellingen bij Tamaulipas in Mexico ontdekt. De firma C. L. Klissing Sohn te Barth in Pommern bracht ze voor het eerst in den handel en naar dezen ontving zij van Fr. Bödeker haar naam. Aan genoemde firma danken wij ook de mooie foto welke wij hierbij afdrukken.

Zooals men ziet, gelijkt de plant wel iets op Mamillaria elegans en M. perbella, waaraan zij dan ook nauw verwant is. Een volwassen plant wordt niet veel hooger dan 10 c.M. Zij is geheel met kleine witte doorntjes bedekt, waartusschen de in een krans gerangschikte zacht rose bloempjes prachtig tot haar recht komen.

Zoals uit de groeiplaats valt af te leiden, verlangt M Klissingiana een zeer kalkrijk grondmengsel en een zonnige standplaats.

Mamillaria Klissingiana Böd.

Foto Klissing Sohn.

's Zomers moet zij matig vochtig worden gehouden, 's winters houdt men ze aan den drogen kant. Vooral voor kamerkultuur is deze nieuwe Mamillaria een zeer dankbare aanwinst, welke alle aanbeveling verdient.

G. D. D.

HET TWEEDE LUSTRUM.

Schitterend is ons tweede lustrum ingeluid met de door den Kring Den Haag gehouden tentoonstelling op 7, 8 en 9 Juni. Wat deze tentoonstelling betreft meen ik te kunnen volstaan met

te verwijzen naar het uitgebreid verslag voorkomende in het Juli-nummer, en vooral naar de bijgevoegde illustratie's, die zoo schitterend zijn, dat ik geen kans zie een beschrijving te leveren, die nog een duidelijker beeld geeft. Weliswaar zijn er geen afbeeldingen van alle inzendingen, doch ik veronderstel, dat iedereen zich, aan de hand van de afbeeldingen, wel een voorstelling van deze tentoonstelling kan maken.

Wat de inzending van den Heer Labarre betreft zou ik U willen verwijzen naar „Onze Tuinen” dd. 28 Juni en 12 Juli waarin van mijn hand een uitgebreid verslag voorkomt, dat in ons blad te veel plaats zou innemen.

Hulde aan het Bestuur van genoemden Kring en vooral aan den Voorzitter, den Heer J. J. Verbeek Wolthuys, in wiens brein het plan opgekomen is en die door zijn optimisme en enthousiasme alle bezwaren uit den weg heeft weten te ruimen en met geestdrift de voorbereidende werkzaamheden heeft geleid.

Dd. 16 Juni trokken wij op naar de Amstelstad ter bijwoning van de feestvergadering.

Reeds vroeg in den morgen was de lucht grauw, ze voorspelde niet veel goeds en tegen den aanvang der vergadering regende het flink, hetgeen niet erg bemoedigend was voor een druk bezoek.

Voor de presentielijst was door den Kring Amsterdam gezorgd. Een keurig bewerkte omslag, speciaal voor deze gelegenheid vervaardigd, gaf aan deze lijst iets feestelijks.

Niettegenstaande het slechte weer was de opkomst bevredigend te noemen.

Ten ongeveer 10½ uur werden de aanwezigen verzocht plaats te nemen.

Bij monde van den Heer J. A. L. van Blommestein, Voorzitter van den Kring Amsterdam, werden de aanwezigen als volgt toegesproken:

„Het is voor mij een groot genoegen U hier allen welkom te „kunnen heeten namens den Kring Amsterdam, die het voorrecht „heeft als gastheer te mogen optreden van deze feestvergadering, „gehouden wordt ter gelegenheid van het tweede lustrum der „Vereeniging. Deze eerste zomervergadering, waartoe in principe „verleden jaar reeds besloten was, heeft hierdoor iets zeer belang- „rijks en feestelijks gekregen. Voor den Kring Amsterdam is het „een groote voldoening bestuursleden en leden van buiten in de „hoofdstad te ontmoeten en ik hoop dat mijn gasten heden een

„aangenamen dag zullen medemaken en later met genoeg op „dezen dag zullen terugzien.

„Uit onze ervaring toch in den Kring Amsterdam is het ge- „bleken dat cactusvrienden ook onderling snel vrienden worden. „Na de schitterende prestatie van den Kring Den Haag, die een „zoo welgeslaagde tentoonstelling organiseerde in de Hofstad, en „de vergadering, die hare groote presentielijst te danken heeft „aan den georganiseerden Kring, die in onze stad bestaat, kan ik „niet anders doen dan alle leden van „Succulenta” opwekken tot „de aansluiting aan - of de oprichting van - kringen, waar de „waarachtige liefhebbers zich spoedig zullen thuis gevoelen.

„Laat ik, als inleider kort zijn; nog een enkel woord: Blijft de „natuur, die gij in deze liefhebberij zoekt en vaak vindt, trouw, „want deze liefde tot de natuur werkt als een tweesnijdend zwaard, „zij doet Uw planten gedijen, beter dan eenig kunstig aardmengsel, „en tegelijk doet ze in U groeien de rust en evenwichtigheid om „deze tijden bestand te blijven tegen het sloopende leven in de „steden”. (Applaus).

Hierna opende de Voorzitter der Vereeniging de feestvergadering met een korte rede, die ongeveer aldus luidde:

„Op dezen, voor onze Vereeniging, zoo gedenkwaardigen dag, „den dag, waarop 10 jaar geleden tot de oprichting van onze „Vereeniging besloten werd, rust op mij de aangename taak „U allen namens het bestuur ¹⁾ hartelijk welkom te heeten. „In de eerste plaats zeg ik den Voorzitter van den Kring „Amsterdam hartelijk dank voor de warme ontvangst, het is „werkelijk voor ons bestuur een ware verrassing. Zijn gevoelvolle „woorden zijn voor mij een bewijs van de goede verstandhouding „tusschen Kring- en Hoofdbestuur, ik hoop dat deze dag ertoe „mag bijdragen dat de band hechter wordt en dat de band tusschen „de verschillende kringen thans wordt gelegd.

„Over hetgeen in de afgelopen 10 jaren is geschied zal ik „het diepste stilzwijgen bewaren, om te voorkomen, dat de feest- „redenaar misschien in herhalingen zou moeten treden, hetgeen „voor hem minder aangenaam en voor U vervelend zou zijn.

„Toch wil ik hulde brengen aan hen die 10 jaar geleden de „oprichting aangedurfd hebben, want het is met een Vereeniging „als de onze precies als met een pasgeboren kind, de eerste jaren

1) Afwezig waren de Heeren Prof. A. M. Sprenger en G. D. Duursma (met voorkennis).

„heeft ze de meeste zorg noodig en dan leeft men nog tusschen „hoop en vrees of ze zal blijven bestaan.

„Daarom spijt het mij, dat een der oprichters, de Heer Duursma, „die steeds bestuurslid is geweest, hier niet aanwezig is, dan had „ik hem persoonlijk namens U kunnen gelukwenschen met zijn „10-jarig jubileum.

„Toch mogen wij, feestgangers, hem vandaag in het hooge „noorden niet met zijn gedachten alleen laten zitten en daarom „verzoek ik U mij toe te staan, namens U, hem een gelukstelegram „te mogen zenden, om hem, die zooveel voor onze Vereeniging „gedaan heeft, te toonen, dat thans onze gedachten naar hem „uitgaan. De inhoud van het telegram zou als volgt kunnen „luiden: Succulenta, in feestvergadering te Amsterdam bijeen, „wenscht U hartelijk geluk met Uw 10-jarig jubileum als bestuurslid, „is U dankbaar voor hetgeen U voor de Vereeniging hebt gedaan „en hoopt dat het U nog vele jaren gegeven moge worden als „zoodanig werkzaam te blijven.” (Applaus).

„Op dezen jubeldag is het niet misplaatst als ik openlijk dank „breng aan mijn medebestuurders voor de wijze waarop zij mij bij „de behandeling van de vereenigingszaken bijstaan, ik kan niet „anders zeggen dan dat de verstandhouding de meest vriend- „schappelijke is en van ganscher harte hoop ik, dat deze verhouding „bestendig moge blijven tot welzijn onzer Vereeniging.

„De verhouding tusschen ons bestuur en dat der kringen laat „naar mijn weten niets te wenschen over.

„Voor U, Secretaresse, is het heden een zware dag, er zal veel „gesproken worden en U hebt het maar te noteeren, er zal veel te „zien zijn en U hebt er maar verslag van uit te brengen, maar „het is voor mij een geruststelling, dat het U ten volle toever- „trouwd is.

„Ik gevoel mij verplicht, de overige bestuursleden zullen mij dit „niet ten kwade duiden, U, Secretaresse, onzen bijzonderen dank „te betuigen voor den reuzenarbeid, dien U voor onze Vereeniging „verricht. Als ik zoo per kwartaal dien berg correspondentie ter „inzage krijg, heb ik mij wel eens afgevraagd hoe U er den tijd „voor vindt alles tot in de kleinste bijzonderheden te behandelen. „Om een geijkten term te gebruiken, behartigt U de belangen der „Vereeniging in het zweet Uws aanschijns en niemand der aan- „wezigen zal het mij denkelijk kwalijk nemen als ik U deze ver- „frissching (een kistje Eau de Cologne) aanbied namens de leden,

„een verfrissching, die U kunt aanwenden wanneer U zich door „het vereenigingswerk vermoeid gevoelt. (Applaus).

„Beschouwt U dit niet als een tegenprestatie voor Uw arbeid, „neen, Uw arbeid is door de Vereeniging niet te betalen.

„Ik zal Uw geduld niet langer op de proef stellen en open „hiermede de vergadering.” (Applaus).

Hierna kreeg de Heer Van den Houten gelegenheid de vol- gende feestrede uit te spreken:

„Het is mij een bijzonder voorrecht namens het Hoofdbestuur „onzer Vereeniging een enkel woord tot U te mogen richten naar „aanleiding van ons jubileum.

„We zijn er ten volle van overtuigd, dat het hier geen ge- „beurtenis geldt van wereldschokkende beteekenis, maar aan den „anderen kant meenen we toch ook, dat wij deze gelegenheid niet „mochten laten voorbijgaan zonder even een terugblik geworpen „te hebben op de jaren, die achter ons liggen.

„Er is inderdaad reden tot tevredenheid en wie ons opgewekt „vereenigingsleven gade slaat, zal moeten toegeven, dat er een „voorspoedigen groei in zit. Laten we eerst in gedachten eens een „stapje teruggaan en zien hoe de toestand was nu tien jaar geleden.

„Er waren hier en daar in ons land eenige liefhebbers, maar „ze kenden elkander niet en ieder kweekte op zijn eigen houtje. „Er was geen enkel behoorlijk Hollandsch boek, laat staan een „tijdschrift en de tuinbouwbladen namen van cactussen en vet- „planten zoo goed als geen nota, zoodat wie iets noodig had of „weten wilde was aangewezen op buitenlandsche adressen, Wie „nu eigenlijk het eerst op de vereenigingsgedachte is gekomen „kunnen we hier in het midden laten, maar als ik een naam zou „mogen memoreeren is het zeker die van den Heer Duursma, „die van meet af zijn schrijf- en schrijverstalent aan de goede „zaak heeft gegeven.

„Het zaad was uitgestrooid en de Vereeniging kwam tot stand „We hadden een stel statuten dat klonk als een klok zelfs een „huishoudelijk reglement en op 16 Juni 1919, dus juist tien jaar „geleden verscheen ons eerste nummer in het formaat en ter dikte „van een velletje postpapier.

„Of het levensvatbaarheid zal hebben”, staat op de eerste pagina, „zal afhangen van de toename van het ledental, want anders „zullen de financiën spoedig zijn uitgeput”. Als U nu weet, dat „de contributie in den beginne één gulden bedroeg, zult U be-

„grijpen, dat de pleegouders daar wel lichtelijk bezorgd over ge-
 „weest zijn. Merkwaardig is het, dat reeds in dit eerste nummer
 „melding kan worden gemaakt van een schenking van een viertal
 „boekwerken voor de bibliotheek.

„Het eerste vereenigingsjaar, dat eigenlijk een half jaar was,
 „eindigde met 116 leden. De eerste jaargang bestond uit 24
 „pagina's en er stond geen enkel plaatje in.

„De ontwikkeling van ons blad is hand in hand gegaan met
 „den groei van onze Vereeniging en als we nu ons laatste nummer
 „vergelijken met een der eerste, dat stemt dat zeer zeker tot
 „groote tevredenheid.

„Maar er is meer.

„Jaren lang hebben wij geleefd onder een reglement, dat zoowat
 „niemand kende en dat zeker nooit ernstig is nageleefd, een soort
 „regeering dus zonder parlement. Mag ik er maar dadelijk aan
 „toevoegen, dat de Koninklijke Goedkeuring een einde maakte aan
 „dien vreemden toestand en we dus thans behoorlijk worden bestuurd.

„Ik zal mij onthouden om stuk voor stuk de personen, die op
 „den voorgrond traden, de revue te laten passeeren, omdat dit
 „mij te ver zou voeren, doch als ik één naam zou willen noemen
 „zou het dien van den Heer Becht zijn, wiens diplomatieke in-
 „terventie wij meerdere malen op hoogen prijs leerden schatten,
 „waar het de verwijdering van achtergebleven doorntjes betrof.

„Alom in den lande werd nu de belangstelling voor de Succu-
 „lenten gewekt en we mogen zeker niet vergeten den grooten
 „steun, dien wij hebben gehad aan de verschillende tuinbouw-
 „bladen, waarvan ik hier met name noem Floralia, waarmede we
 „steeds op de meest aangename wijze hebben samengewerkt. De
 „fraaie speciale nummers hebben, in nog ruimeren kring dan wij dat
 „konden doen, de aandacht gevestigd op de schoonheid onzer planten.

„Zei ik zoeven, dat we vóór tien jaar geen enkel behoorlijk
 „Hollandsch boek bezaten, we hebben ze thans te kust en te keur.

„En waar men zich in den beginne vrijwel uitsluitend moest
 „wenden tot buitenlandsche handelaars kan men zich thans ook
 „bij ons desgewenscht arm koopen.

„Maar het meest verheugend feit in onze Vereeniging is, dat
 „zich uit haar leden eenige afdeelingen hebben geformeerd, die
 „ieder voor zich weer centra zijn geworden van nieuwen bloei.

„Om ons alleen tot recente gevallen te bepalen, dan noem ik
 „U de fiksche daad van de Haagsche afdeeling, die een tentoon-

„stelling organiseerde, welke in alle opzichten een succes is ge-
 „worden en de vriendelijke uitnodiging van den Kring Amsterdam
 „om ons jubileum in de hoofdstad te komen vieren. Het zijn
 „beide daden, die getuigen van opgewekt vereenigingsleven.

„En waar de Haagsche Post naar aanleiding van de Haagsche
 „tentoonstelling in een harer artikelen schreef: „We leven in de
 „eeuw van de cactus”, daar is het ons een groote eer, die eeuw
 „te hebben ingeluid, Moge het ons allen gegeven zijn op den
 „ingeslagen weg te blijven voortgaan en nog lange jaren te mogen
 „meewerken aan den groei en den bloei van de Nederlandsche
 „Vereeniging „Succulenta”. (Langdurig applaus).

Nadien kreeg de Heer J. J. Verbeek Wolthuys het woord.

„Als Voorzitter van den Kring Den Haag en persoonlijk wensch
 „ik het bestuur geluk bij de herdenking van het 2de lustrum.

„De Haagsche tentoonstelling is een succes geworden, bewijze
 „het flinke aantal nieuwe leden, dat, dank zij de tentoonstelling,
 „is toegetreden. De Kring Den Haag heeft gisteren avond, in
 „een daarvoor speciaal belegde vergadering, besloten een bedrag
 „van honderd gulden uit het batig saldo in de vereenigingskas te
 „storten. (Luid applaus).

„Indien het geld van mij persoonlijk was, zou ik nu zeggen
 „mits zulks dan een einde maakt aan de steeds wederkerende
 „bedreiging van contributieverhooging. Nu ik als Voorzitter van
 „den Kring het woord voer behoor ik mij letterlijk van de mij
 „gegeven opdracht te kwijten en zal U het schenkingsbesluit
 „voorlezen.

Dit besluit luidde als volgt:

„De Kring 's-Gravenhage der Vereeniging „Succulenta” in
 „vergadering bijeen op 15 Juni 1929,
 „doordrongen van de wenschelijkheid, de toetreding als lid
 „der Vereeniging te doen blijven, ook binnen het bereik van
 „personen met bescheiden middelen, van oordeel zijnde, dat
 „daarom verhooging der minimum-contributie, indien eenigszins
 „mogelijk, dient te worden voorkomen;

„Besluit:

„van het batig saldo der op 7, 8 en 9 Juni j.l. door den Kring
 „gehouden Cactustentoonstelling ter beschikking van het ver-
 „eenigingsbestuur te stellen een bedrag van honderd gulden,
 „in het vertrouwen, dat daardoor en door het toetreden van
 „ongeveer 30 leden tijdens de tentoonstelling, het aan het ver-

„eenigingsbestuur mogelijk zal blijken vooralsnog een voorstel
 „tot verhooging der minimum-contributie achterwege te laten,
 „en in de hoop, dat het bestuur wel zal willen overwegen
 „of ook in de toekomst de minimum-contributie van drie gulden
 „behouden zou kunnen blijven. (Algeheele instemming).

„Hierbij overhandig ik U het besluit met het toegezegde bedrag
 „en kan U tevens mededeelen dat de Kring nog een 4-tal
 „ cliché's zal laten vervaardigen op de tentoonstelling betrekking
 „hebbend en dat van tijd tot tijd nog een paar andere cliché's
 „zullen volgen.

„Gaarne voeg ik hierbij nog de beste wenschen voor het verdere
 „bestaan van De Nederlandsche Vereeniging van Vetplanten-
 „verzamelaars „Succulenta”. (Daverend applaus).

Daar niemand meer het woord wenste ging de Voorzitter
 over tot de beantwoording der beide sprekers en droeg verder
 de leiding over aan den Voorzitter van den Kring Amsterdam
 onder de volgende bewoordingen:

„Den Heer Van den Houten dank ik hartelijk voor zijn uit-
 „gesproken feestrede en dat ze in den smaak van de aanwezigen
 „is gevallen, hieraan twijfelt U zeer zeker niet.

„De door u gesproken woorden, Mijnheer de Voorzitter van
 „den Kring Den Haag, hebben mij diep getroffen en ze zullen
 „zeer zeker ook op de aanwezigen indruk gemaakt hebben. Steeds
 „ben ik overtuigd geweest van de goede bedoelingen van Uw
 „Kring. En dat te Den Haag met kracht en macht gewerkt
 „wordt om onze Vereeniging omhoog te brengen, hiervan getuigt
 „toch zeker de gehouden tentoonstelling, waar door de leden van
 „Uw Kring niets onbeproefd is gelaten om het ledental op te
 „voeren, waarvoor wij U zeer dankbaar zijn.

„Toen U echter de daad bij het woord voegde, ik wil het
 „eerlijk bekennen, geraakte ik even van mijn stuk, een dergelijke
 „daad had ik niet durven en mogen verwachten. Werd in het
 „dagelijksch leven ook deze wijze van handelen, dat een kind
 „van zijn overvloed een gedeelte aan zijn steunbehoevende moeder
 „afstaat, betracht, dan zouden er niet zooveel rechters noodig zijn
 „om de kinderen te dwingen om hun behoeftige ouders te steunen.

„Mijnheer de Voorzitter van den Kring Den Haag, ik breng
 „U, namens alle leden, den hartelijken dank voor Uwe goede
 „gave en verzoek U dezen dank op Uw eerstvolgende vergade-
 „ring aan Uw leden te willen overbrengen en U kunt er aan

„toevoegen dat de arme moeder tot in het diepst van haar ziel
 „bewogen was door dit bewijs van kinderliefde.”

Zich verder tot de aanwezigen wendend:

„Wij hebben U getoond dat de machine loopbaar is, wij zullen
 „alles in het werk stellen om haar zonder horten en stooten te
 „laten doorloopen, maar Gij leden hebt er voor te zorgen, dat de
 „machine niet ontijdig tot stilstand komt door gebrek aan brand-
 „stof, U wek ik gaarne op te zorgen dat onze Penningmeester
 „niet met een bedrukt gezicht aan het einde van het jaar het
 „eindsaldo der girorekening behoeft te bestudeeren.

„De tentoonstelling te Den Haag heeft bewezen dat er vol-
 „doende liefhebbers zijn, voldoet U aan onzen wensch, geuit in
 „het jubileumnummer, schenk ons Uw jubileumgave in den vorm
 „van slechts één lid.

„En nu, Mijnheer de Voorzitter van den Kring Amsterdam,
 „kom ik aan het einde van het officieele gedeelte en wensch dit
 „te sluiten na U eerst de leiding voor het verdere, en niet het
 „minst aangename, gedeelte van dezen feestdag te hebben over-
 „gedragen.

„Ik hoop, dat U na afloop met voldoening op dezen dag zult
 „kunnen terug zien en vele Amsterdamsche niet-leden van den
 „Kring zich geroepen zullen gevoelen zich onder Uw hoede te stellen.

„Dames en Heeren, mijn heerschappij is vandaag afgelopen,
 „ik voer U gaarne in de armen van het Bestuur van den Kring
 „Amsterdam en ben ervan overtuigd, dat U dan in goede handen
 „terecht komt!”

De Voorzitter van den Kring Amsterdam noodigde daarna de
 aanwezigen uit de collectie's, die waren tentoongesteld, te gaan
 bezichtigen. Al waren de inzendingen bescheiden, ze waren de
 moeite van bezichtigen overwaard.

Tegen 12 uur werd ons verzocht te zorgen, om 2 uur voor
 de Hortus aanwezig te zijn.

Omstreeks 1 uur klaarde het weer op en verder op den middag
 werden wij zelfs door schuchtere zonnestrallen aekoesterd.

Het deed ons genoeg dat de Hortulanus, de Heer van Laren,
 die 's morgens een excursie had geleid, bereid gevonden werd ook
 ons rond te leiden. Het zou mij te ver voeren om alles te be-
 schrijven wat daar te zien was, ik kan iedereen, die Amsterdam
 bezoekt, aanraden eens een kijkje in de Hortus te gaan nemen.
 De cactuskas, op zoo'n groot gezelschap niet berekend, is goed

voorzien en de Hortulanus laat niets onbeproefd om de collectie uit te breiden,

Ten ongeveer 4 uur begaven wij ons weder naar de feestzaal, alwaar een verversching werd aangeboden en wij nog eenigen tijd gezellig bijeen bleven onder het genot van piano- en vioelmuziek.

Een woord van hartelijken dank aan den Kring Amsterdam voor de aangename ontvangst en aan den Heer Van Laren voor zijn persoonlijke begeleiding van het gezelschap.

Als slot van de feestviering werd dato 20 Juni j.l. voor de propaganda een radiolezing gehouden.

De Secretaresse.

FOTOGRAFEEREN VAN PLANTEN.

III.

Een zaak van niet te onderschatten belang bij een plantenfoto is ongetwijfeld de achtergrond. Een minder gunstig gekozen achtergrond kan een overigens geslaagde opname goeddeels bederven.

Dat, en waarom, we zooveel mogelijk zullen trachten een achtergrond te kiezen, waarin geen verticale lijnen voorkomen, bespraken we een vorige maal reeds.

Doch ook afgescheiden hiervan is in deze eenvoud het beste. Een rustige achtergrond concentreert van zelf de aandacht op de hoofdzaak, de plant.

Nu zijn er een paar dingen, waarop we moeten letten. In de eerste plaats: de achtergrond wordt al gauw te donker, vooral wanneer de expositietijd wat krap uitvalt. Zulke een roetzwart fond doet bijna nooit mooi.

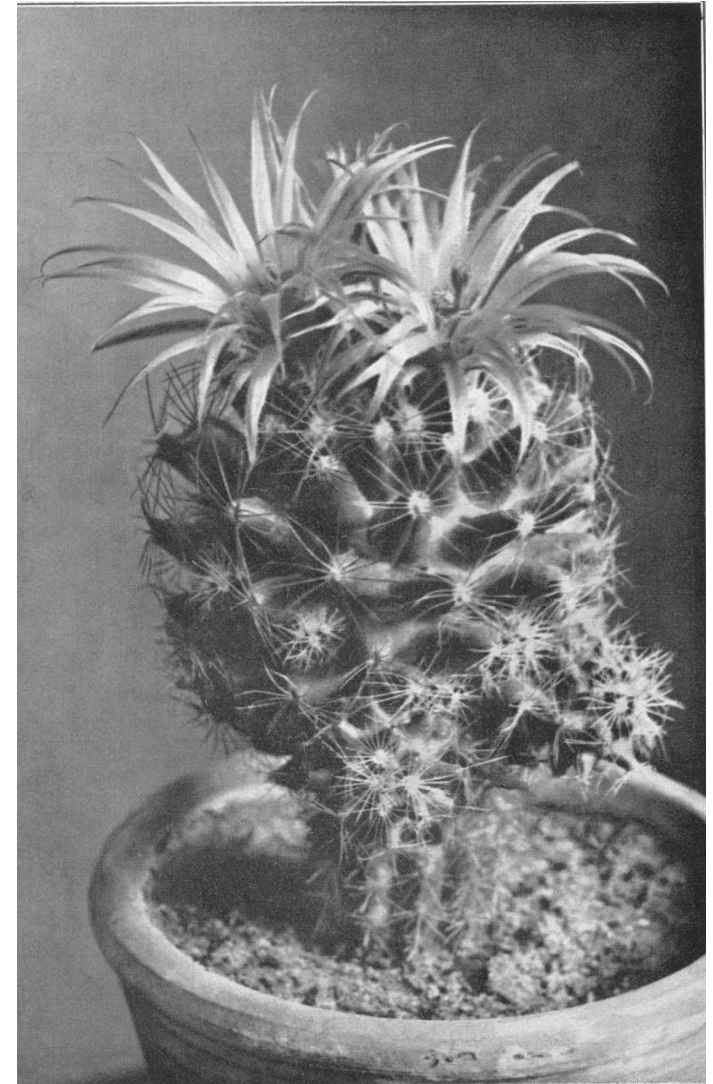
Ook een geheel witte achtergrond valt nogal eens tegen. Meestal steekt de plant daar te donker tegen af.

Ofschoon dit natuurlijk nu niet moet worden opgevat als een wet van Meden en Perzen: een achtergrond in een tusschentint is het bruikbaarst. De meer ervarene, die iets anders wil probeeren, kan dat natuurlijk doen; er zijn vele wegen die naar Rome leiden.

Voor al echter aan den beginner op het gebied van planten-fotografie beveel ik aan, den achtergrond in een tusschentint te kiezen, zoo ongeveer in de kleur van grijs bordpapier. Een gunstig effect kan men dikwijls bereiken door een vel dun bordpapier of grijs teekpapier flauw rond gebogen achter de plant te-plaatsen.

De achtergrond, die schaduw vat aan de naar het venster ge-

richte zijde, wordt dan het donkerst achter den lichtkant van de plant, en het lichtst aan de schaduwzijde daarvan, zoodat de plant meestal plastisch mooi uitkomt.

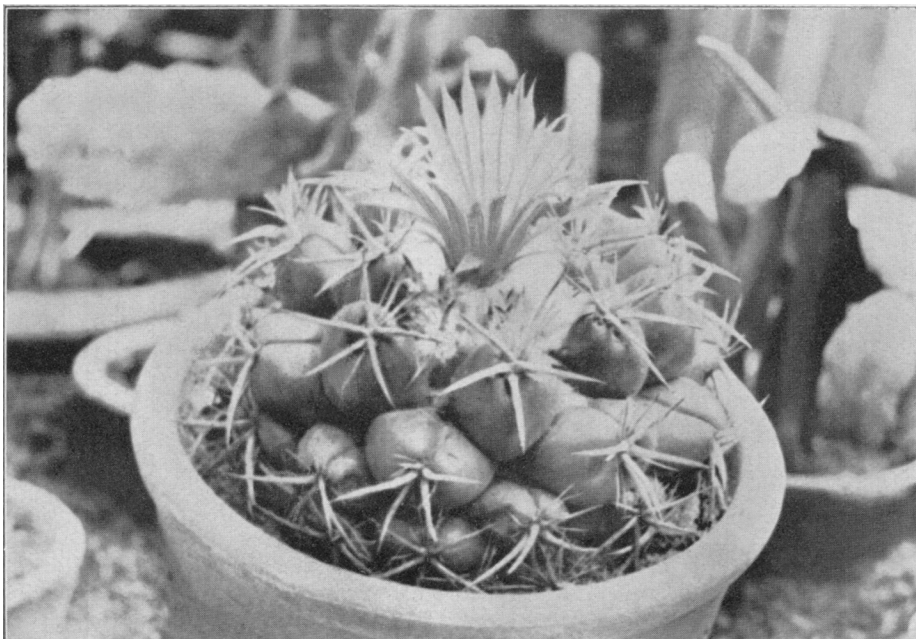

Mamillaria Nuttallii.

De in dit stukje gereproduceerde foto's naar een Mam. Nuttallii en een Mam. eiephantidens doen zien, hoe een rustige achtergrond tot een goed geheel kan meewerken en hoe een onjuist gekozen achtergrond een, overigens voldoende, foto kan schaden.

De *M. elephantides*. is bijna niet te zien door het rommelige fond. Bij de *M. Nuttallii* is als achtergrond een gebogen vel grijs papier gebruikt.

Een laatste wenk ten aanzien van den achtergrond is deze: plaats hem niet te dicht achter de plant. Op de foto gaat dan, met het ruimte-gevoel, de plastic verloren, De plant „kleeft” in het fond.

Mamillaria elephantides.

Ik kom nu voor den dag met een tweede ketterij. In elke foto handleiding wordt men er op gewezen, dat men bij de opname het model niet te dicht moet naderen, daar nadere perspectivisch overdrijving ontstaat. In den regel wordt als kleinste afstand aangegeven 2 à 2½ Meter.

Voor onze plantenportretten behoeven we ons daar niet angstvallig aan te houden. De modellen zijn gewoonlijk van bescheiden afmetingen en men kan met het toestel rustig naderen, tot zoo dicht, als de balguittrek het toelaat. Die perspectivische verteekening is voor ons soort foto's niet zoo heel erg en we krijgen aldus ten minste de plant zoo groot mogelijk op de plaat.

Wie toevallig een lens met langen brandpuntsafstand bezit (bijv. 40 c.M.) kan wat verder weg blijven. Het is altijd beter, natuurlijk.

Blijft ondanks zoo ver mogelijk uitgetrokken balg het beeld nog te klein, dan moeten we ons daarmee wel vergenoegen en, zoo mogelijk, van het verkregen negatief een vergrooing maken. Tegenwoordig is dit geen onderneming van belang meer. Een daglichtvergrooingskoker of een eenvoudig vergrooingstoestel, zonder condensor, voor kunstlicht, vorderen werkelijk geen kapitaal meer. Er mee te werken is geen kunststuk en met wat oefening, en vooral handigheid, gauw te leeren.

Doch daarmee zou ik weer op zuiver fototechnisch terrein verzeilen, en verwijs dus naar speciaal-handleidinkjes.

Zijn we zóóver gevorderd, dan geven we onze aandacht aan het nauwkeurig „instellen”. Tracht men voor opnamen op ander gebied dikwijls, welbewust, onscherpte te verkrijgen, voor een plantenfoto is zoo groot mogelijke scherpte eisch. Nu is voor de lens met volle opening, vooral als we het model zeer dicht genaderd zijn, de zone van scherpte maar heel gering. Stellen we scherp. bijvoorbeeld op de dorsen aan de voorzijde van de plant, dan zijn die, halverwege het lichaam, reeds weder verwaasd. We weten, dat we de diepte-scherpte kunnen vergrooiten door de lensopening te verkleinen, „af te diafragmeeren” zooals men dat noemt. Het gaat er dus om, op een bepaald punt van de plant scherp te stellen en dan af te diafragmeeren tot alles praktisch scherp is geworden.

Welk punt daarvoor nu te kiezen? Ik zal U niet lastig vallen met het overschrijven der daarvoor bestaande formule. In den regel zal het voor ons doel wel voldoende zijn scherp te stellen ongeveer op de halve „dikte” van de plant en daarna het diafragma te verkleinen.

Wanneer ge voornemens zijt meermalen planten te fotografeeren, doe dat dan bij voorkeur steeds in hetzelfde vertrek; ge leert daar al spoedig de lichtintensiteit en daardoor de belichtingstijd wat beter schatten. Dat bespaart natuurlijk mislukkingen en daardoor geld.

Ook heeft het zijn gemak, zooveel mogelijk met dezelfde lensopening te werken. Zoudt ge daardoor eens wat verder afdiafragmeeren, dan strikt noodig, dat geeft geen ander bezwaar, dan dat de pose wat verlengd wordt. Haast hebben Uw modellen echter niet. En ge schakelt daardoor weer een factor uit waarmee anders bij het schatten van den belichtingstijd rekening moet worden gehouden.

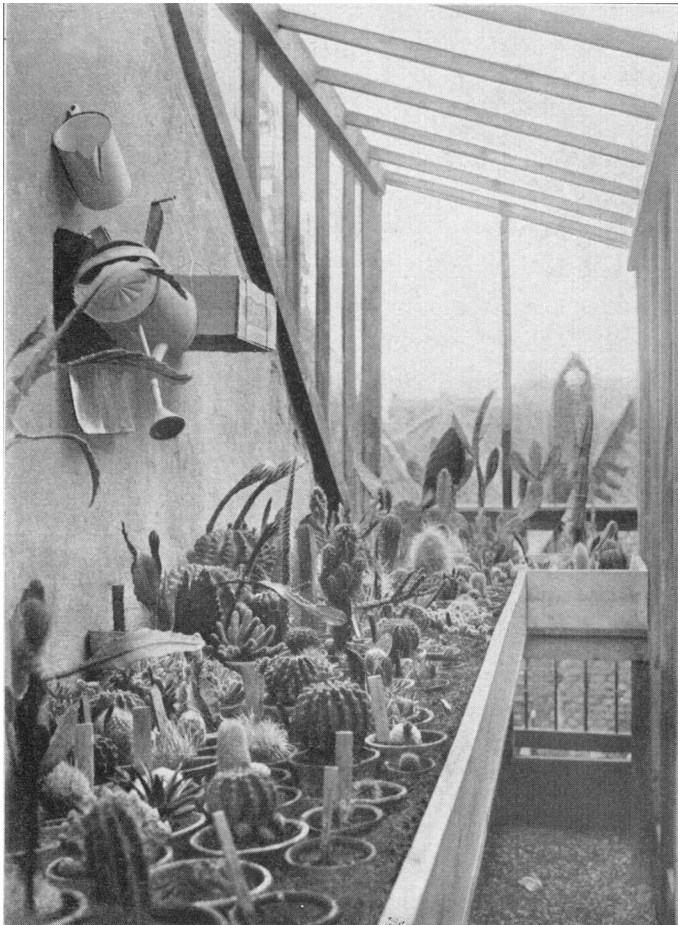
(Wordt vervolgd).

MIJN SUCCES.

. . . . „Mocht u eens een stukje schrijven over uw bevinding op Cactus-gebied, dan houden wij ons aanbevolen”. Aldus luidde de welkome brief, die ik drie jaren geleden van den heer Duursma ontving, toen ik mij opgaf als lid onzer vereeniging.

„Dat zal nog wel een poosje duren” dacht ik bij het lezen van dien brief, en toch, sinds ik ben begonnen met het verzamelen van Cactussen is dit moment spoediger aangebroken dan ik had kunnen vermoeden.

Begonnen met een paar stekjes die ik van vrienden ontving, en die aanvankelijk in de vensterbank een plaatsje kregen, kwam ik al spoedig tot het besluit om een kasje te laten maken.

De afmetingen waren 60 X 40 c.M., en de planten groeiden,

dat het een lust was. De collectie werd steeds uitgebreid, zoodat de ruimte weldra te klein bleek en een grootere kas moest worden gemaakt. 't Scheen wel, of ze nóg sneller wilden groeien in haar nieuwe huisje. 't Gevolg was echter, dat ook deze kas na een half jaar te klein was om mijn voorraad te bergen.

Doch nu wenschte ik een kas welke langer dienst zou kunnen doen en zoo kreeg ik nu een ruimte van vier meter lang en één meter breed, plaats biedend voor een paar honderd planten. Nu pas staan ze op een plaats waar ze behooren. Alles groeit en bloeit, dat het een lust is om er elken dag een uurtje naar te kijken. *Echinopsis gemmata*, *E. triumphans*, *E. Mülleri*, *Echinocactus platensis*, *E. Ottonis*, *E. setispinus*, *Cereus Spachianus*, *C. silvestrii*, enz. 't Is in één woord prachtig !

Ook een collectie mooie importplanten, onlangs van onzen hooggeachten Dr. Knip zeer billijk verkregen, zijn reeds flink aan den groei. Ik ben er van overtuigd, dat de import cactussen het bij ons uitstekend doen, wanneer wij ze maar geven wat zij verlangen. Maar dit kan alleen de ondervinding ons leeren.

Tenslotte zou ik alle leden willen aanraden: geef uw kennissen stekken van uw voorraad en kweek daarmee nieuwe liefhebbers en ook nieuwe leden. Maak onze vereeniging sterk, tot voordeel van u zelf en van anderen.

Maassluis.

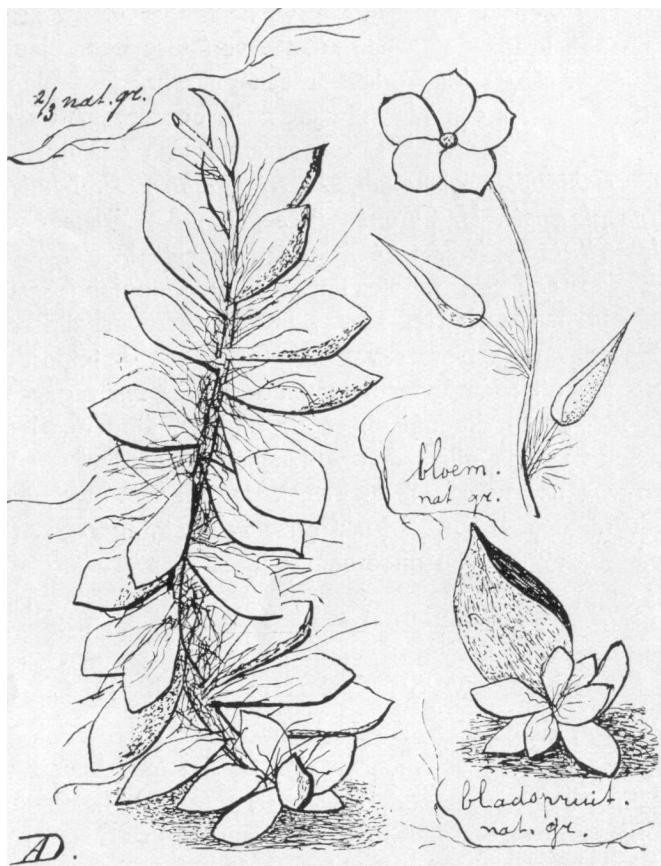
V. D. LEE.

ANACAMPSEOS RUFESCENS. D. C.

Eenigen tijd geleden zond de heer A. Dulfer ons een goed geslaagde teekening van een vetplantje, dat in vele verzamelingen aanwezig is, doch meestal onder den foutieven naam *Anacampseros filamentosa*. *Anacampseros filamentosa*, Sims is evenwel een geheel andere veel moeilijker te kweken soort, welke thuis behoort bij de verzamelaars van hoog-succulente *Mesembrianthemums* en dergelijke veel ervaring eischende succulenten.

Anacampseros rufescens D. C. daarentegen is heel gemakkelijk te kweken en niet minder interessant. Een eerste eigenaardigheid bij dit plantje is, dat de bladeren bijna alle verschillend in grootte zijn. Wie zoo'n plant bezit, moet er maar eens op letten, overigens komt dit op de teekening ook goed uit. In de bladoksels bevinden zich talrijke witte haren, waarvan sommige wolachtig-zacht, andere meer borstelvormig zijn.

In den zomer tooit de plant zich met prachtig roode bloempjes, welke, en dit is een tweede bijzonderheid, zich slechts éénmaal voor heel korten tijd alleen bij volle zon in den namiddag openen. Wil men de meeste kans hebben om de bloemen geopend te zien, dan moet men de plant dus op het Zuid-Westen of Westen

Anacampteros rufescens D. C.

zetten, zoodat de namiddagzon ze voldoende beschijnen. Meermalen heb ik opgemerkt, dat een bloem op het punt was open te gaan, terwijl ze, als ik een uur later weer ging kijken reeds was gesloten. En toch heeft in dien korten tijd de bevruchting plaats gehad, want elke bloem geeft volop zaad, grijze korreltjes welke, gezaaid, zich na enkele weken reeds tot kleine plantjes hebben ontwikkeld. Door haar groote kiemkracht is het zaad van *A. rufescens* uitnemend geschikt voor beginnende lief-

hebbers om routine te krijgen in het vermeerderen der succulenten door zaad.

Overigens geschiedt de vermeerdering van dit interessante plantje heel gemakkelijk door bladstekken (zie teekening) en jonge scheutjes welke zich in de bladoksels vormen. G. D. D.

ONS TWEEDE LUSTRUM.

De Haagsche tentoonstelling.

Onder bovenstaand hoofd brengt, in het vorig nummer van „Succulenta”, het Bestuur hulde aan allen, die medegewerkt hebben tot het welslagen der tentoonstelling en noemt daarbij met name de eerstondergeteekende, Secretaresse der Regelingscommissie.

Ondergeteekenden, die met den Heer Verbeek Wolthuys, en onder diens leiding, de bedoelde commissie vormden, zijn van oordeel, dat het Bestuur met deze uiting, hoe vriendelijk ook bedoeld, een onbillijkheid *) begaat, die vraagt om te worden goedgeemaakt.

Nu door het Bestuur eenmaal een naam genoemd is, mag die van den Heer Verbeek Wolthuys stellig niet onvermeld blijven. Niet slechts is hij de geestelijke vader van het plan geweest, maar grotendeels door zijn enthousiasme voor de zaak, door zijn onvermoeide toewijding en inspanning, door zijn gave van organisatie, is de tentoonstelling een succes geworden. Wij, leden der Commissie en dus insiders, kunnen dit weten.

Ondergeteekenden zagen het bovenstaande gaarne in ons orgaan opgenomen.

Met dank voor de plaatsing,

J. J. E. V. D. THOORN.
ED. BECHT.
C. BOMMELJE.
W. H. NOTEBOOM.

*) Was allerminst onze bedoeling, zie het verslag der feestviering in dit nummer, maar een abuis als gevolg van den spoed, waarmede het artikelje werd geschreven.

HET BESTUUR.

BERICHT

De hortulanus van den Leidschen Hortus was zoo vriendelijk aan de leden van Succulenta toestemming te verleen tot een bezoek aan den tuin en de kassen op Zondag 15 September van 12-2 uur.

Zij, die van deze gelegenheid om de belangwekkende succulentverzameling van den Leidschen Hortus te bezichtigen, gebruik willen maken, worden verzocht

op 15 September om 12 uur aanwezig te zijn voor den ingang van den Hortus Rapenburg, Leiden.

Kring 's-Gravenhage en Omstreken.

Aan de nieuwe leden van den kring 's-Gravenhage wordt hiermede bericht, dat vergaderingen, excursies en dergelijke nooit per convocatiebiljet worden bekend gemaakt, maar dat alle bijeenkomsten van den Kring steeds tijdig in Succulenta worden vermeld.

De eerstvolgende bijeenkomst zal plaats hebben in den Leidschen Hortus op Zondag 15 September van 12 tot 2 uur.

Amalia van Solmsstraat 80.

J. J. E. VAN DEN THOORN, Secretaresse.

Kring Amsterdam en Omstreken.

Wegens vacantie in de maand Augustus geen vergadering.

Tevens deelt het bestuur van den kring mede dat de voorgenomen excursie deze maand niet doorgaat Nadere mededeelingen op de vergadering in September.

H. WITTE, Secretaris.

RUILRUBRIEK.

Mijn verzameling ging verleden jaar bijna in haar geheel te gronde door een defect aan de centrale verwarming.

Zouden er ook onder onze leden zijn, die mij behulpzaam willen zijn bij het opnieuw aanleggen van een verzameling door het zenden van stekjes? Gaarne bereid porti te vergoeden en een kleinere of grootere collectie over te nemen.

Mej. W. DRUYVESTYEN,

532 Keizersgracht, Amsterdam C.

Gevraagd: Een houten kamerkasje (in den vorm van een glas-in-lood-kasje). afmetingen ongeveer 50 X 30 X 50 of 150 X 30 X 50.

Verder in ruil aangeboden bewortelde stekken en jonge planten van: *Opuntia microdasys*, *O. frutescens*, *Echinopsis tubiflora*, *Cereus flagelliformis*, *Mesembr. Lehmanni*, *Haworthia fasciata* en *Mamillaria gracilis*.

DIEK VAN DER VEEN,

Borneostraat 18 's-Gravenhage.

N.B. Afwezig van 25 Juli - 25 Augustus.